

D. Tóth Kriszta - Ugye tudjátok?

2013 október 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Ti ott, szobáitok mélyén, íróasztalaitok mögött, billenty?zetetek fölött könnyedén ítélkez? többség, ugye tudjátok? Ugye tudjátok, hogy szanaszét fröccsen? gy?löletetek a tudatlanságotokból táplálkozik?

Ugye tudjátok, hogy azzal, ha orrig magatokra húzzátok a méreg takaróját, leginkább saját magatoknak ártotok?

Ugye tudjátok, hogy a homoszexualitás nem divat, nem valamiféle múló hóbort, trendi bolondság?

Ugye tudjátok, hogy bárki, bárhol, bármikor születhet melegnek? Igen, a ti gyermekeitek is.

Ugye tudjátok, hogy a meleg vagy leszbikus ember nem beteg? Hogy nem kéri, hanem kapja, nem fölveszi, hanem viseli a szexualitását? Hogy nem lehet leszoktatni róla, hogy ugyanannyi van bel?le ma is, mint száz éve, vagy épp száz év múlva? A társadalom 5-7 százaléka. Bizony.

Ugye tudjátok, hogy a homoszexualitást nem lehet elkapni, mint az influenzát? Hogy ha egy gyerek meleg párt lát csókolózni, attól nem lesz bel?le meleg?

Ugye tudjátok, hogy ugyanannyi közöttük a pedofil, a gerontofil, a pederaszta meg a mittudoménmicsoda, mint köztünk, heterók között? Ugye tudjátok, hogy az úgynevezett „erkölcs” nem a heteroszexuális többség által kisajátítható fogalom.

Ugye tudjátok, hogy a melegtársadalom nem valamiféle egyszín? massza, hanem éppen annyiféle, ahány tagja van. Csakúgy, mint nálunk, van köztük szép és csúnya, buta és intelligens, liberális és konzervatív, vallásos és ateista, bunkó és jó modorú, vicces és humortalan, sért?dékeny és k?kemény, vagány és nyápic, kövér és sovány, jó ízlés? és otromba, harsány és szerény.

Ugye tudjátok, hogy a Budapest Pride-ra már rég nem csak a rózsaszín tangások mennek ki? Hogy ott vannak, s?t többségben vannak azok, akik évközben a tiedhez megszólalásig hasonlító kockás ingükben ülnek melletted az irodában. Meg azok, akik testközelb?l nézik végig a gyerekük, a barátjuk, a testvérük harcát az elfogadásért, egy normális életért. És azok, akiknek egyszer?en csak elegük van az ostobaságotokból, a buta rettegésetekb?l, a

nyálatokkal rájuk is spriccel? gy?löletb?l.

Ugye tudjátok, hogy egy Pride felvonuláson egyáltalán nem vonaglanak többen tangában, mint mondjuk egy, a túlnyomórészt heteró fiatalok által kedvelt Budapest Parádén?

Ugye tudjátok, hogy a melegek dönt? többsége nem „hivalkodik” meg nem „hirdeti nyíltan” a szexualitását? S?t, kénytelen titkolni el?ttetek, nap mint nap. Kénytelen titkolni a szerelmét. Önmagát. Kénytelen elviselni a hülye vicceiteket, a humorosnak szánt unintelligens beszólásokat. A sokszor nem is tudatos buzizást.

Nem gondoljátok, hogy azoknak, akik egész évben kénytelenek csigaházban élni, titkolózni, állandóan félve maguk mögé pillantani, a red?nyt lehúzni, a szemet lesütni, magyarázkodni, suttogni, halkan nyögni – hogy ?k, egyszer egy évben, igazán megengedhetik maguknak, hogy fellélegezzenek? Hogy szabadon fogják egymás kezét. Hogy megcsókolhassák a szerelmüket a nyílt utcán. Hogy megtegyék azt, amit ti meg én megtehetünk bármikor. Büszkén.

Ugye tudjátok, hogy ezzel nem a hálószobatitkaikat viszik az utcára, hanem egyszer?en csak azt teszik, ami számunkra az év minden egyes napján habkönny? evidencia.

És azt vajon tudjátok, hogy nektek viszont egyáltalán nem kellene büszkének lennetek a homofób butaságotokra? Hogy nem egymást kellene túlharsognotok újra és újra? Hanem szépen hazabattyogni, leülni és olvasgatni egy kicsit. Mondjuk Oscar Wilde-ot, Nádasdy Ádámot, Emily Dickinsont, Thomas Mannt, Tennessee Williams-et. Vagy lapozgatni egy Da Vinci-albumot. Föltenni egy Csajkovszkij-lemezt. Kinyitni egy Rimbaud- vagy Faludy-kötetet.

Aztán elgondolkodni.

D. Tóth Kriszta - shopline.hu

Ajánló